



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XVII. Ostendit paucos saluos fieri, plurimosq[ue] damnari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

da libertate, quæ melior, & amabilior est super vitas. Et digni eritis, qui accipiatis nomen nouum in amplissimo regno meo, quod nemo scit, nisi qui accipit. Vbi cum libera matre vestra, quæ sursum est cantabitis in æternum dulcissimas misericordias meas.

CAP. XVII.

Ostendit paucos saluos fieri, plurimosq; damnari.

ARCTA est via, quæ ducit ad vitam, & pauci inueniunt eam, & si enim omnes illam inuenire possint, se ipsos tamen nimis amantes, spatiosam viam perditionis eligunt, nouissima sua considerare nolentes. Beati pauci illi, qui toto corde me requirunt, & breui angustia æternam consolationem operantur. Tristitia illorum vertetur in gaudium, quod non auferetur ab eis. Væ tamen illis, quorum numerus est, sicut arena, quæ iacet in littore maris, qui timore tentationum, & difficultatum victi, per latam viam gradiuntur, neque conantur in eo numero paucorum fortiù recenseri.

censeri. Inimici sunt crucis meæ, sine qua salus esse non potest, quia ex ea salus mundi pependit. Querunt avidissimè quæ sua sunt, & dulcissimam legem noui testamenti mei, præ membrorum lege, contemnunt. Honores, & voluptates, tanquàm tauri pingues, vehementer sectantur: nequè disciplinam meam aure cordis percipere volunt. Væ innumerabili genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis, qui ab alienati sunt retrorsum, impingentes in vijs suis, & vuas acerbis bonorum temporalium comedere festinantes. Viæ supernæ Sion lugent, eo quòd non sint, qui veniant ad æternum sabbatismum, vbi gemitus, & dolor non erit amplius. Infernus dilatauit os suum, vt fortes, & pingues terræ deglutiret: innumerabilis enim populus descendit ad eum. Iusti vero mei è multis millibus electi, rarò splendent in sæculi huius nocte, vbi sunt tenebræ palpabiles, similes illis, quæ oppresserunt Aegyptios inimicos meos. Seminaui ego colomus terræ, verbum meum, & tantummodo
quar-

quarta pars, in corde bono, & optimo, fructum attulit in patientia. Nihil autem homines magis oderunt, quam exercitia patientiæ: & propterea perdūt animas suas, quas in vera patientia possiderent. Stulti sunt valdè, non considerātes electorum signum esse, pressuram pati, cui succedit inæstimabile refrigerium, quod obliuioni tradit omnes mūdi pressuras, & dolores. Et enim mulier, cū parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: statim autem ac peperit puerum, iam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Quale ergo gaudium erit, quod succedit, quia natus est homo in Cælum? Filij, audite me: conamini, & arctam viam, mundis pedibus incedere, & ad beatissimum numerum paucorum fortissimè suspirate. Pro nihilo ducite, si ingrediatur putredo in ossibus vestris, & subter vos scateat, dummodo cum paucis electissimis ascendatis ad populum accinctum resurgētium, quorum formosissimis corporibus animæ gloriose cinguntur. Ne cadatis animo, quasi nimis arduum sit,
in illo

in illo numero felicissimo comprehendere: si enim legitime certetis (ut verè cum gratia mea valetis) inter ipsa prælia latari, & firmissimæ spei motibus exultare potestis, aspirantes ad palmam, cuius suauissimis fructibus, mecum in cœna magna, sine fine fruemini.

CAP. XVIII.

Monet semper ad Deum pro auxilio recurrere.

FILII nullus status, nullus locus, in vita mortali est adeò securus, ut ad me in horas singulas, pro auxilio gratiæ meæ recurrere non debeatis. Nam qualis status securior, quàm Apostolatus? & tamen cum ego duodecim elegerem, vnus ex eis diabolus effectus est. Qualis locus tutior, quàm paradysus, in quo posui hominem quem formaueram? & tamen Heua mater vestra respondit: serpens decepit me. Militia, sine induciis est vita hominis super terram: in qua & pusilli, & magni in multos errores, & peccata labuntur.

Propter